

Grund af hvilken de maatte afflediges af Tjenesten, ere udelukkede fra Pension eller Forsørgelse, medmindre Manden oppebar Forsørgelse som Invalid af 1ste Afdeling. Under ingen Omstændighed kan Pension eller Forsørgelse tilstaaes de Enker, hvis Ægtefællæ er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Ægtefællæ var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 22.

Pensioner for Enker efter de i § 2 nævnte pensionsberettigede eller pensionerede Personer af Hæren og Søværnet bestemmes til $\frac{1}{4}$ af den Pension, som i Genhold til § 4 i denne Lov eller i Loven af 9de April 1851 var tillagt Manden, eller hvortil han vilde have været berettiget. Var Manden allerede pensioneret før Udgivelsen af Loven af 9de April 1851, fastsættes Enkens Pension efter sidstnævnte Lov.

§ 23.

Enker efter saadanne af de i § 2 nævnte Personer, der ere afgaaede ved Døden, eller paa Grund af en eller anden dem i Tjenestetiden paakommen Svaghed affledigede, forinden de have tjent i 20 Aar (§ 5), have Afgang til en extraordinær aarlig Understøttelse, i Dvrigt under de for Enkers Pensionering gjældende Regler. Understøttelsen maa i intet Tilfælde beløbe sig til, hvad der er fastsat for de Enker, hvis Mænd have tjent i 20 Aar, og kommer ved dens Bestemmelse saavel Variigheden af Mandens Tjeneste og hans i Tjenesten udviste Dygtighed som Enkens Trang og Værdighed i Betragtning.

§ 24.

For Forsørgelsen af Enker efter Invaliditer af Underbefalingsmændenes og de Meniges og de med dem Tilgættedes Klasser samt efter dem af disse Klasser, der ere dræbte eller dødelig faarede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, især naar Mændene ere blevne vansøre eller have tilsat Livet i Krigen, fastsættes følgende Regler:

Klasseinddeling efter Mandens militære Stilling.	Understøttelsens Størrelse.
1ste Klasse	Fra 90 til 240 Kr.
2den, 3de og 4de Klasse	— 45—180 —
5te og 6te Klasse	— 30—90 —

Enker efter de i § 18 ommeldte Personer have, naar Mændene ere blevne Invaliditer eller ere faldne eller dødelig faarede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, Afgang til en Forsørgelse af indtil den samme Sum, som de vilde have erholdt i Pension, dersom deres Mænd havde været pensionsberettigede, dog kun forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 25.

De i den foregaaende § 24 ommeldte Understøttelser tilstaaes som vedvarende; men efter de Oplysninger, der tilveiebringes om den Paagjældendes Trang, kunne de dog senere ikke alene forhøies, men ogsaa forringes indenfor de fastsatte Grændser eller endog ganske indtages (§ 15). Understøttelsen maa i intet Tilfælde overstige Halvdelen af den Forsørgelse, den afdøde Mand har oppebaaret eller, saafremt han er dræbt eller dødelig faaret